

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716210052
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5716210052.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Miroslava Jamricha, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: O. W., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov: matky Y. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. T. XXX/XX, W. L.. a otca Y. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. P., maloleté dieťa bytom u matky, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 23P/8/2016-105 zo dňa 20.02.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd návrh otca na zníženie výživného na maloletého syna O. W., nar. XX.XX.XXXX v celom rozsahu zamietol, žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. V konaní považoval za preukázané, že o výške výživného na maloletého bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 20P 161/2014 zo dňa 15.07.2015, právoplatným 24.10.2015, ktorým súd zamietol návrh otca na zníženie výživného a na návrh matky výživné zvýšil na maloletého O. zo sumy 100,- eur na 130,- eur mesačne počnúc od 01.09.2014. V tom čase maloletý O. ukončil 7. triedu základnej školy v Krpeňanoch, chodil na požiarňický a futbalový krúžok, s čím boli spojené výdavky na zápasy, dopravu turnaje a tréningy, športovú výbavu, príspevky do klubu. Otec návrh na zníženie výživného odôvodnil tým, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Sučany a určené výživné platiť nemôže. Na podanom návrhu zotrval i potom, ako bol z VTOS podmienienečne prepustený uznesením okresného súdu zo dňa 27.10.2016. Poukazoval, že má ďalšie 2 vyživovacie povinnosti, nemá taký príjem, aby mohol platiť výživné v stanovenej výške, zamestnal sa prostredníctvom agentúry v Českej republike, kde má možnosť zarábať okolo 15.100,- - 15.200,- Kč mesačne v hrubom. Matka s návrhom otca nesúhlasila, uviedla, že sama dosahuje veľmi nízku mzdu. Pred nástupom do výkonu trestu otec vykonával živnosť a sprostredkovateľskú činnosť. Napriek tomu, že dosahoval dostatočné príjmy, výživné riadne neplatil. Odsúdený bol okrem zanedbania povinnej výživy za prečin podvodu a sprenevery. Pokiaľ tohto času pracuje v ČR za ním uvádzanú mzdu, takýto príjem by dosiahol i na Slovensku a možno i vyšší. Náklady na výživu maloletého O. sa neznížili, naopak, vzrástli. Navštevuje 8. triedu základnej školy, s čím vznikajú výdavky na školské pomôcky, učebnice, výlety, príspevky, ZRPŠ, stravné v školskej jedálni. I naďalej sa venuje futbalu, takže na tieto potreby je potrebné prispievať minimálne v takom rozsahu, ako v čase predchádzajúceho rozhodnutia, pričom matka musí uhrádzať i rôzne nepravidelné výdavky, platby za stomatologické ošetrenia, v októbri 2016 v sume 40,- eur, vo februári 2017 v sume 35,- eur, v novembri sumu 20,- eur za školský výlet. V auguste kúpila synovi mobilný telefón za 74,90 eur, notebook pre potreby detí za cenu 350,55 eur. Ďalej deťom platí sporenie

po 10,- eur mesačne, dobíja im kredit na mobilné telefóny. Pracuje ako kuchárka v školskej jedálni pri materskej škole, dosahuje mesačný príjem približne 396,- eur. Otec od 10.11.2016 nastúpil do práce v spoločnosti Astos Machinery a. s. za dohodnutú základnú sadzbu hodinovej mzdy 64,80 Kč s možnosťou výkonnostnej prémie či príplatkov. Doložil dodatok k pracovnej zmluve z 19.01.2017, podľa ktorého bol pridelený k inému zamestnávateľovi. Po prepočte v ČR otec dosahoval príjem spolu s deťmi okolo 635,- - 645,- eur mesačne, to znamená, že sa oproti predchádzajúcemu obdobiu jeho príjem zvýšil. Sám uviedol, že je schopný platiť výživné do 150,- eur. Za neprípustné prvoinštančný súd považoval, aby podstatná časť vyživovacej povinnosti bola prenesená len na jedného rodiča - matku za situácie, pokiaľ druhému rodičovi nebráni v plnení vyživovacej povinnosti žiadna objektívna a vážna prekážka a za situácie, ak bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy. Matka okrem priamych finančných výdavkov na maloleté deti zabezpečuje aj všetky ostatné životné potreby ako bývanie, výchovu, zdravotnú starostlivosť, dochádzku do školy, poskytuje im osobnú starostlivosť, ktorá je postavená na roveň finančných plnení. Otec okrem toho, že dlhodobo neplatí výživné, sa s deťmi nestretáva, ani inak neprispieva na ich potreby. Návrh otca preto považoval za nedôvodný a ako taký ho zamietol.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu doručil v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého. Za nepravdivý údaj považoval výdavky maloletého na futbal, s tým, že minimálne od roku 2016 maloletý futbal nehráva. Navyše matka býva v spoločnej domácnosti s priateľom a jeho rodičmi. Pokiaľ tvrdila, že na úver kupovala televízor, finančné prostriedky v skutočnosti použila na chod domácnosti a investovala do domácnosti priateľa, ktorý je vlastníkom nehnuteľnosti, kde jeho synovia nemajú ani trvalý pobyt. Pokiaľ poukazovala na výdavky na nákup notebooku, nejde o mesačné náklady potrebné k životu. Celkové náklady na chod domácnosti vyčíslila na sumu 348,07 eur. Považoval za nespravodlivé, aby na vyživovacie povinnosti obidvoch synov prispieval sumou ustanoveného výživného. To znamená, že z príjmu 500,- eur nemôže platiť výživné 300,- eur, nakoľko má ešte aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť v sume 180,- eur. Uvedenú sumu považoval za likvidačnú a žiadal znížiť výživné na sumu 30 % životného minima, nakoľko matka doposiaľ nezdokladovala potvrdenie o návšteve školy, teda je podľa neho evidentné, že tieto finančné prostriedky ani nepotrebuje.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že s návrhom na zníženie výživného nesúhlasí, nakoľko potreby detí rastú, sú čoraz vyššie. V septembri v roku 2017 mladší syn nastúpi na strednú školu, kde budú výdavky omnoho vyššie. Otec detí nikdy neplatil výživné poriadne, hoci bol zamestnaný alebo živnostník, mal príjem. Napriek tomu bola nútená požiadať o exekúciu. Žiadala prihladiť na to, že otec si výkon trestu zapríčinil sám, a preto by súd nemal zohľadňovať zníženie jeho príjmov pri posudzovaní možnosti, schopnosti plniť si vyživovaciu povinnosť. Zaviniť si zníženie príjmu, dočasnú stratu možnosti príjmu si zvýšiť prácou či inou zárobkovou činnosťou. V minulosti už bol právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy. Nikdy nežil usporiadaným životom, robí stále problémy, či už finančné alebo psychické, čo dobre nevláda ani na ňu, ani na jej deti. Matka okrem priamych finančných výdavkov pre deti zabezpečuje aj všetky ostatné životné potreby ako bývanie, výchovu, zdravotnú starostlivosť, dochádzku do školy, školské pomôcky z minimálnej mzdy. Otec okrem toho, že dlhodobo neplatí výživné, s deťmi sa nestretáva, ani inak neprispieva na ich potreby. Celá časť vyživovacej povinnosti bola iba na nej a na náhradnom výživnom od štátu. Nechápe, ako v odvolaní môže otec tvrdiť veci, ktoré vôbec nie sú pravdivé a ani ich nemá ako vždy ničím podložené. Nechápe, ako môže tvrdiť, že jeho syn už od roku 2016 nehráva futbal. Nebol s ním vyše 2 rokov v osobnom kontakte. Za tie 2 roky bol jediný kontakt, keď ho prvýkrát prepustili z väzenia 2 správami na sociálnej sieti. Tvrdí, že matka býva s priateľom a jeho rodičmi, čo taktiež nie je pravda, býva len s deťmi a priateľom v jeho rodinnom dome. On jej pomáha s ich výchovou, stará sa o deti, nahrádza im otca. Deti nemajú trvalý pobyt v rodinnom dome priateľa z toho dôvodu, že dom nie je vo vlastníctve matky, ale priateľa, ktorému matka mesačne platí nájom. Pokiaľ si zobrala úver, brala ho v čase, keď bývala s deťmi v prenajatom byte v obci Krpeľany, nestačila s finančnými prostriedkami, otec neplatil žiadne výživné, hrozilo im vystaňovanie z bytu na ulicu. Na výzvy nereagoval, bolo mu jedno, kde s deťmi skončí. Spomínaný televízor a skylink si brala na splátky, lebo nemala finančnú hotovosť a tieto veci majú deti v detskej izbe. Tiež nechápe, ako môže otec tvrdiť, že notebook deti nepotrebujú. V tejto dobe je to nevyhnutná pomôcka pre ich povinnosti v škole. V dnešnej dobe sa všetko robí na notebooku, aj domáce úlohy, prezentácie do školy, atď., obzvlášť, keď syn študuje odbor polygrafia. Je si vedomá, že otec má ešte vyživovaciu povinnosť k ďalším 2 maloletým deťom, jedno má svoje, jedno osvojené. Mal si zvážiť možnosť osvojenia vzhľadom na svoje finančné náklady. Poukázala na to, že otec je vo výkone trestu odňatia slobody za trestný čin zanedbania povinnej výživy, pričom v takom prípade by podľa nej mal súd vychádzať zo zárobku povinného, ktorý mohol dosiahnuť pri

vykonávaní riadnej zárobkovej činnosti. To, že sa žena stará o jeho deti, neznamená, že jemu vyživovacia povinnosť odpadla. Plodenie detí nie je športom. Splodením dieťaťa preberá na seba zodpovednosť, ktorá ho sprevádza po celý život, a preto je jeho povinnosťou, aby robil všetko preto, aby maximalizoval svoje úsilie, aby dokázal svoje záväzky a povinnosti vždy a za každých okolností plniť. Uviedla, že otec má vyživovaciu povinnosť ešte voči staršiemu plnoletému synovi I., ktorý chodí na strednú školu v Martine, odbor polygraf - knihár. V tomto školskom roku bude pravdepodobne končiť so štúdiom. Po ukončení školy by chcel ísť pracovať, takže otcovi pravdepodobne táto vyživovacia povinnosť ubudne. Deti sú skoro 2 roky bez financií od ich otca, hoci na to financie mal. Jej príjem je nízky, nepostačuje na zabezpečenie všetkých potrieb maloletého a tiež plnoletého syna. Poberá náhradné výživné v sume 268,- eur mesačne, kde sú zarátané aj prídavky na obe deti. Ak sa aj táto suma zníži a starší syn v júni ukončí strednú školu, tak nebude mať nárok na náhradné výživné, ani na prídavok na dieťa. Ako sa na pojednávaní preukázalo, jej celkové náklady, vrátane výdavkov na bývanie sú v sume 348,07 eur za mesiac, a to bez stravy, ošatenia, hygieny a iných každodenných potrieb. Deti sú vo veku, keď chcú aj niekam ísť, určite nebudú sedieť doma pri mame. Ona sama nemá financie na riešenie zdravotných problémov, na zakúpenie liekov. Už vôbec si nemôže dovoliť žiadne voľnočasové aktivity.

4. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že na svojom návrhu na zníženie výživného i naďalej trvá. Až do roku 2013 platil výživné riadne a pravidelne. Zlom nastal, až keď mu bolo uložené platiť výživné vo výške 270,- eur. Pracoval v tom čase v závode ŽOS - Vrútky na pozícii zámočník. Súčasne v tomto období splácal stavebný úver, kde bola spoludlžníčkou aj jeho bývalá manželka. Táto úver neplatila vôbec, nakoľko im ručila jeho rodina bytom. Splátka na tomto úvere bola cez 100,- eur. Odvtedy sa dostal do finančných problémov. Zarábala okolo 470,- eur. Výživné i s úverom dokopy tvorilo 400,- eur, na žitie mu ostávalo okolo 70,- eur, vrátane cestovania, nájmu a stravy. V minulosti bol syn vo výchovnom tábore, kde syna navštevoval výlučne on. Manželka a matka v spomínanom zariadení ho nenavštívila s odôvodnením, že jej to odporučila pracovníčka úradu starostlivosti, rodiny a sociálnych vecí, kde by sa o tom mal nachádzať aj záznam. Bývalá manželka mu naďalej bráni v stretávaní sa s deťmi, čo sa prejavilo zhoršeným správaním mladšieho syna O. opakovaním ročníka. O. bol skoro u neho mesiac, kým bola bývalá manželka s partnerom na dovolenke, i keď sa dohodli, že za tento mesiac nemusí platiť výživné, i tak to bývalá manželka porušila. Nie je pravdou, že sa o deti nezaujíma. Bývalej manželke ide len o to, aby ho vykreslila v čo najhoršom svetle. Na poslednom pojednávaní mu bolo skutočne výživné navýšené na 20-násobok sumy životného minima, lebo si neplnil svoju daňovú povinnosť. To dal do poriadku, čo si súd môže preveriť priamo na daňovom úrade. Pokiaľ exmanželka hovorí, že zdokladovala jeho vedľajšie príjmy, klame, hovorí nepravdy, nakoľko nikdy nič nezdokladovala, nepreukázala. Opakovane sa dopustila trestného činu krivej výpovede. Pracoval v Čechách, príjem má zdokladovaný, okolo 500,- eur mesačne. Zamestnávateľ mu hradil ubytovanie. Aj keby nebol vo výkone trestu, jeho príjem by sa nezvýšil. Nemôže platiť výživné 480,- eur a vyžiť z 500,- eur. Keby mal deti zverené do starostlivosti, tak by mu bývalá manželka nemohla platiť takéto vysoké výživné. To, že si vzala úver, nikdy nezdokladovala, že ho použila na chod domácnosti. Berie na splátky televízor, skylink, notebook, tablet, dáva si to do nákladov na výživné a tým aj narastajú splátky, ktoré už platiť musí, lebo sú na jej meno. Pokiaľ uvádza, že si má on nájsť lepšie platenú prácu, môže to urobiť aj sama, nikto ju nenúti pracovať za minimálnu mzdu. Kontaktovali ju aj z ÚVTOS, o čom jej doklad, aby jej mohol platiť výživné zo svojho príjmu z výkonu trestu, dodnes ho nekontaktovala, teda finančné prostriedky zrejme nepotrebuje. Dostáva spolu aj s náhradným výživným okolo 700,- eur, okrem toho od neho vyžaduje 300,- eur, sama zarobí 400,- eur. Uväznený je za výživné, ktoré nedokáže zaplatiť. Táto suma je vysoko nad jeho možnosti a žiada preto súd o spravodlivý rozsudok, nakoľko pokiaľ by mal finančné možnosti, doprial by svojim deťom viac ako 300,- eur mesačne, žiaľ tieto možnosti nemá a táto suma je pre neho likvidačná.

5. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že otec je vo výkone trestu odňatia slobody z vlastného zavinenia, preto by súd nemal zohľadňovať zníženie jeho príjmov pri posudzovaní možností, schopností plniť si vyživovaciu povinnosť. V minulosti už bol právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy. Nikdy nežil usporiadaným životom, robí stále problémy. Nechápe, ako môže tvrdiť, že pracoval v závode ŽOS - Vrútky, tam pracoval za manželstva, potom pracoval v závode ECCO v Martine. Poprela, že po rozvode platil úver v PSS, že jeho rodičia ručili domom. Jeho rodičia nemohli ručiť bytom, lebo ho nemali odkúpený. Pravdou je, že jej rodičia ručili svojím bytom. Po určitom čase, keď bol ich dom v prerábke, tak sa preložilo záložné právo na ich vtedajší dom v I.. Potvrdila, že mladší syn O. bol vo výchovnom tábore a mala a stále aj má s ním výchovné problémy, rieši ho sociálna kuratela v Martine, bol 2 x vo výchovnom tábore. Prvýkrát ho navštevovala iba ona, druhýkrát už nemohla, lebo mala zlomenú pätu v sadre a bola na PN. Nemôže existovať žiaden záznam, ako tvrdí otec, zase zavádza. Otec detí

jej neustále ničí život svojimi podaniami, odvolaniami sa na súd. To dobre na ňu nevlýva, musí užívať pravidelne antidepresíva, lieky. Podľa nej je neetické a nemorálne, aby žiadal zníženie výživného, keď sa s deťmi ani nestretáva, ani inak neprispieva na ich potreby.

6. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že nebude uvádzať klamstvá a výmysly ako jeho exmanželka. Zavádza súd ohľadom úveru v Stavebnej sporiteľni, klame v prípade jeho otca, že prestal prispievať a preplácať jej 100 % nákladov, ktoré vynakladá. Navrhoval súdu prispievať na I. sumou 80,- eur mesačne, na O. sumou 70,- eur mesačne. Po dosiahnutí I. plnoletosti navrhol, že bude na O. za výživné prispievať sumou 110,- eur mesačne. Má ešte vyživovaciu povinnosť v sume 180,- eur mesačne. Pri jeho plate 200,- eur a nákladoch na ubytovanie v sume 200,- eur by mu pri súčasnej výške výživného neostávalo ani životné minimum.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 až § 67 CMP a rozsudok prvoinštančného súdu ako správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, pokiaľ návrh otca na zníženie výživného zamietol. Odvolací súd za podstatné považoval, že naposledy o výške výživného bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 20P 161/2014 zo dňa 15.07.2015, právoplatným 24.10.2015, ktorým súd zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti a na návrh matky výživné zvýšil na maloletého I. zo sumy 132,- eur na 160,- eur mesačne a u maloletého O. zo sumy 100,- eur na 130,- eur mesačne, počnúc od 01.09.2014. Otec návrh na zníženie výživného doručil Okresnému súdu Martin 26.08.2016, po uplynutí 10 mesiacov od posledného rozhodnutia s odôvodnením, že výživné platiť nemôže, nakoľko sa momentálne nachádza v ústave na výkon trestu odňatia slobody.

9. Prvoinštančný súd správne ustálil, že dôvody uvádzané otcom pre zníženie výživného nemožno akceptovať, nakoľko sa vo výkone trestu odňatia slobody ocitol z vlastného zavinenia v dôsledku svojho protiprávneho konania, a preto súd nemôže zohľadňovať zníženie jeho príjmov pri posudzovaní možnosti a schopnosti plniť si vyživovaciu povinnosť. V tejto súvislosti poukázal na znenie ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, s tým, že pokiaľ si otec zapríčinil zníženie príjmu a dočasnú stratu možnosti príjem si zvýšiť prácou či inou zárobkovou činnosťou v dôsledku spáchania úmyselnej trestnej činnosti, uvedené nemôže byť na ujmu oprávnených potrieb maloletého dieťaťa. Ďalej poukázal na to, že Okresný súd Martin 13.09.2016 v trestnej veci proti obžalovanému Y. W., otcovi maloletého O. vyhlásil odsudzujúci rozsudok, ktorým ho uznal za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ako uviedol prvoinštančný súd, v zmysle ustanovení Zákona o rodine na výžive detí sa musia podieľať obaja rodičia podľa svojich schopností a možností. Nie je prípustné, aby podstatná časť vyživovacej povinnosti bola prenesená len na jedného rodiča, najmä za situácie, pokiaľ druhému rodičovi nebráni v plnení vyživovacej povinnosti žiadna objektívna a vážna prekážka. Ani podľa názoru odvolacieho súdu takouto prekážkou nemôže byť, že sa otec dopustil úmyselného trestného činu, za ktorý si musí odpykávať trest odňatia slobody. V tomto prípade sa nemôže vychádzať z reálnych zárobkových možností otca, teda príjmu, ktorý dosahuje, ale je potrebné zohľadňovať potencionalný príjem, ktorý by dosahoval, ak by sa úmyselnej trestnej činnosti nedopustil. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že otec sa po predchádzajúcom podmienenom prepustení z výkonu trestu zamestnal v Českej republike, dosahoval čistú mzdu spolu s diétami v rozmedzí od 635,- do 645,- eur mesačne. Sám sa vyjadril, že zo súčasného príjmu môže platiť výživné do 150,- eur. To znamená, že pokiaľ bola predchádzajúcim rozhodnutím súdu stanovená vyživovacia povinnosť v prospech maloletého O. na sumu 130,- eur mesačne, bolo v reálnych možnostiach otca takúto sumu výživného v prospech O. poskytovať. Za situácie, keď si otec neplní vyživovaciu povinnosť ani v minimálnom rozsahu, nie je možné zohľadňovať ďalšie vyživovacie povinnosti otca mimo maloletého O., nakoľko otec neprejavil snahu výživné si vo vzťahu k maloletým deťom plniť. Taktiež o maloleté deti neprejavuje žiaden záujem. Maloletý O. XX.XX.XXXX dovŕšil 16 rokov, je študentom strednej školy. Jeho odôvodnené potreby oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu vzrástli, na podklade čoho možno uzavrieť, že suma 130,- eur mesačne len ťažko pokryje jeho odôvodnené potreby, v podobe výživného vo vlastnom slova zmysle na stravu, oblečenie, obutie, zabezpečenie bývania, bežných hygienických potrieb, zakúpenie školských potrieb, pomôcok a úhradu výdavkov spojených s návštevou školy a pod. Pokiaľ sa týka námietok otca ohľadne zakúpenia mobilného telefónu, notebooku, je potrebné uviesť, že v súčasnej dobe ide

o bežný štandard, v podstate školské pomôcky, ktoré musia deti využívať i v súvislosti so štúdiom. Otec argumentuje tým, že matka klame a zavádza súd ohľadom výdavkov na maloletého O., pričom je všeobecne známe, že mimo bežných výdavkov v podobe stravy, oblečenia, obutia, zabezpečenia bývania, hygieny, výdavkov súvisiacich s návštevou školy musí matka platiť náhodilo sa vyskytujúce výdavky v súvislosti s poskytnutím zdravotnej starostlivosti, ošetrovaním u zubára a vzhľadom na jeho vek i v súvislosti s voľnočasovými aktivitami. Je potrebné zdôrazniť, že vyživovaciu povinnosť majú obaja rodičia, a teda nie je možné, za situácie, keď otec si neplní vyživovaciu povinnosť napriek tomu, že si musel byť vedomý následkov z toho vyplývajúcich, presunúť vyživovaciu povinnosť iba na matku, ktorá sama v zamestnaní dosahuje minimálnu mzdu a okrem finančného zabezpečenia poskytuje deťom i osobnú starostlivosť. Znížením výživného v prospech maloletého O. by sa preniesla zodpovednosť otca za neplnenie vyživovacej povinnosti na dieťa, čo je v hrubom rozpore s jeho oprávnenými záujmami a trest uložený v trestnom konaní by tak stratil svoj výchovný účel, minul by sa svojmu účinku, nakoľko by najviac postihol samotné maloleté dieťa.

10. V nadväznosti na uvedené, odvolací súd v celom rozsahu prisvedčil postupu prvoinštančného súdu, pokiaľ návrh otca na zníženie výživného zamietol a jeho rozsudok ako správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, stotožniac sa i s jeho odôvodnením, potvrdil.

11. Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal vzhľadom na charakter a predmet konania, v ktorom si každý z účastníkov hradí vlastné trovy konania sám.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)